

Egy városrésznyi érték a Kiséri Napok tükrében

Pintér Zsófia*

* Koszta József Múzeum, Szentés

Kulcsszavak

fesztivál
ünnep
néprajz

festival
celebration
ethnography

Absztrakt

A fesztiválok, ünnepek ritka, rövid ideig tartó események, melyek összekötik a múltat, a jelent és a jövőt, áttörnek az idő és történelem linearitásán. Érdemes vizsgálat alá vetni, hogy mi is áll egy-egy ünnep háttérében: mióta létezik, milyen hatást is gyakorol az emberre, illetve a társadalomra? Miért és mikor jelennek meg a fesztiválok? Miért olyan híresek és sikeresek, látogatottak? A kutatásom célja, hogy feltárjam egy „kitalált tradíció” történelmét és jelenét egy kijelölt térség (Szentés – Kisér) kapcsán. Doktori értekezésemben bemutatom a fesztiválok történeti és társadalomtörténeti aspektusait, az eseményeket egyéni és közösségi szempontból is vizsgálom. Kutatóként kíváncsi vagyok a fesztivál értelmére is: miért különleges? Mennyire strukturált az idő és a tér? Melyek a közösség szerepei? Kik a szervezők és a résztvevők? Ad-e a fesztivál identitást a résztvevőknek? Melyek a fesztivál szimbólumai? Az ünnepekhez hozzátartozik a rítus, a hagyomány, az idő-, és térhasználat, a kapcsolatok a résztvevők és megfigyelők között, valamint a fesztivál előkészítési és kivitelezési munkálatainak megfigyelése. A fesztiválok időt és helyet biztosítanak arra, hogy a résztvevők reflektáljanak az őket körülvevő világra, vagy épp kiszakadjanak abból és kifejezzék közösséghez tartozásukat vagy éppen különállásukat. A határok lazasága az emberek saját életének tükré lehet, s a folyamatos változáshoz való igény kifejeződése. A fesztiválok fontos eseményei az évek, melyeken a helyi közösség felmutathatja a státuszát és hovatartozását a városban belül. Többféle jelentést hordoznak, melyek egyfelől ünneplik a normálistól eltérőt, másrészlől viszont kiemelik a helyi értékeket. Egy egyedi témára fókuszálva az ünnepek a saját helyszínüket emelik ki – ez lehet a környék, vagy a város is. A már meglévő kötelek erősítése mellett a rendezvények arra szolgálnak, hogy életre keltsék a közös múltat, üzenetet közvetítsenek a közösség és az azt körülvevő világ számára, hogy kijelöljék az adott csoport határait.

Kutatásom célja egy városrész értékeinek feltárása a szentesi Kiséri Napok (1985–2013) elemző bemutatásán keresztül. Az egyén és a társadalom szintjén vizsgálom a fesztivál jelentését, térszerkezetét, időhasználatát, résztvevőit, szervezőit és szimbólumait a létrehozásától fénykorán át egészen a megszűnéséig. Az esemény társadalmi és társadalomtörténeti jelentésével, közösségépítő, identitásépítő, konfliktusfeloldó szerepével foglalkozom.

Közel áll hozzám az ünnepkutatás témaköre, mivel az ünnep definíciója is tartalmazza, hogy különleges alkalomról van szó, amire mindenki odafigyel, és akár egész évben vár. Természetesen sokan nem gondolkodnak el azon, hogy mi is áll egy-egy ünnep háttérében: mióta létezik, milyen hatást is gyakorol az emberre, illetve a társadalomra. Néprajzkutatóként nagyon érdekesnek találom ezt a folyamatot, illetve az ünnepek kialakulását. Vizsgálatom során kiemelt hangsúlyt kap egy kitalált hagyománynak számító megalkotott lokális ünnep, a Kiséri Napok, amit még a rendszerváltás előtt hoztak létre. Az idő és a tér vizsgálata két alappontja a kutatásomnak, mely kiegészül az aktuális szimbólumok elemzésével. A rendezvény társadalmi szerepét tanulmányozom mind az egyén, mind pedig a közösség szemszögéből. Érdekelnek az emberi kapcsolatok, a mikro- és makroközösségek viszonyai.

fontosnak tartom e témával foglalkozni, hiszen eddig nem készült összefoglaló írásos munka erről az értékeket közvetítő és átadó fesztiválról. Kutatásaim során a Kiséri Napok értékhozására és eltűnésének miéértjére voltam kíváncsi.

A szentesi kitalált ünnepek tudományos kutatását 2011-ben kezdtem meg. Nem volt számomra ismeretlen ez a téma, hiszen kisgyerekkorom óta évről évre résztvevője voltam az eseményeknek. 2011 nyarán, a X. Nemzetközi Diákszeminarium keretein belül kezdtem el kutatóként megfigyelni a térhasználatot. A kutatás során adatgyűjtésemnek négy módszere volt: az interjúzás, a szabad beszélgetés, a megfigyelés és vizuális dokumentumok, források rögzítése (fényképezés, rajzolás). A Kiséri Napok esetében a változó helyszínt követtem nyomon a kezdetektől (1985) az ünnep eltűnéséig, azaz napjainkig. Kíváncsi voltam, hogyan épül fel egy városrészi rendezvény, mikor tartják, mennyi ideig tart és a szervezésre mennyi időt fordítanak. A társadalmi szerepekkel is foglalkoztam, interjúkat készítettem a szervezőkkel, a résztvevőkkel és a városrész lakóival. Figyelmet fordítottam a résztvevők életkorára, csoportalkotásaira, illetve motivációira is. A szimbólumok és értékek vizsgálata szintén fontos volt, hiszen ezek révén akarták biztosítani a szervezők, hogy a városrész történeti múltja ne merüljön feledésbe.

Hogy miért Szentés? Saját magam is szentesi lévén, 1985. szeptember 28. és október 5. között a Hazafias

Népfront IV. körzeti bizottsága rendezte meg az első alkalommal a Kiséri Napok '85 elnevezésű programsorozatát (SzentésInfo 2017). A helyszínül szolgáló városrész nevét viselő rendezvény Dömsödi Mihály főszervező ötlete alapján jött létre. Az egykori '48-as Kör helyén (Sáfrán Mihály utca 31.) gyűltek össze a városrész lakosai egészen addig, amíg meg nem épült az 1980-as években a Nagyörvény utcai orvosi rendelő és annak az emeletén ki nem alakítottak egy közösségi termet. A Hazafias Népfrontnak az oszlopos tagja volt Dömsödi Mihály és felesége, Dömsödi Teréz is, aki később az újjáélesztett hagyomány főszervezője lett. A kiséri városrésznek volt klubhelyisége, ezért azt választották az első rendezvény helyszínéül: az Idősek Klubja 1985-ben készült el, s ennek az udvarában rendezték meg az első Kiséri Napokat 1985 őszén. 1987-ben szintén ugyanez volt az esemény helyszíne és időpontja, itt azonban már nemcsak Dömsödi Mihály, hanem Dömsödi Teréz is részt vett a szervezésben. A Népfront feloszlásával (1990) szünet következett. Az egykori tagok egy része azonban tovább folytatta kulturális munkáját a régi iroda helyén: tovább vitték a Népfront szellemiségét, *Városi Visszhang* címen saját újságot szerkesztettek, közösségi programokat szerveztek, vendégeket hívtak meg.

A rendszerváltás utáni hosszabb szünet után 1997-ben szervezték meg újból a Kiséri Napokat a városban. Akkoriban még egy kocsiszínpadon léptek fel a fellépők. Az idő gyorsan telt, s a fesztivál évről évre sokat fejlődött: a legmodernebb technikát és több tucat fellépőt biztosítva a többezres közönség számára. 2002-től a kiséri székhelyű Mosolygósabb Régióért Kulturális Közhasznú Egyesület vette át a kulturális nagyrendezvény szervezését. A rendezvény finanszírozását önkormányzati támogatásokból és helyi szponzorok adományából oldották meg. Céljuk a közös történeti és kulturális értékek feltárása, a fiatalok kulturális, szellemi fejlődésének támogatása, a régió népi, kulturális és gasztronómiai hagyományainak ápolása lett.

A fesztivál – a közönség szórakoztatásán túl – minden évben beemelt egy-egy elemet a helység épített örökségéből. A rendezvény a kezdetektől igyekezett hangsúlyozni a városrész néprajzi és helytörténeti értékeit. A sport- és kultúrprogramokon kívül már a legelső rendezvényen hirdettek helytörténeti versenyt a közös múlt és értékek tudatosítása céljából. Szentés akkori IV. kerületének, a Kisér történelmének és elnevezésének megismerésekor Szentés földrajzi helyzetével kell tisztában lennünk. „A folyók szabályozása előtt Szentés különösen ki volt szolgáltatva a Tisza és a határbeli folyók, patakok, erek vízjárásainak... Idős emberek szájából nemegyszer hallottam, akik őseik elbeszélései szerint adták tovább, hogy régen, a szabályozás előtt, árvíz idején összeszakadt a Tisza a Kurcával, és mindenütt sík víz volt, ameddig a szem ellátott” (Szentés Kincsei 2017) – írja Zsíros Katalin *Szentés földrajzi nevei* (Zsíros 1990) című tanulmányában. Barta László tanulmányából (Barta-Páhi 1980) tudjuk, hogy Szentés központja mocsaras terület volt, ami elválasztotta a két nagy városrészt, az Alsópártot és a Felsőpártot, s ehhez

viszonyították az utcák elhelyezését is. A földrajzi nevek, mint például a Kurca, a Kiság, a Nagyg, a Kisér és a Görgös erek mind-mind a terület vizekkel való átszövéséről tesznek tanúbizonyságot. A Kisér utca és a Kisér neve pedig onnan ered, hogy volt egy kisebb ér, ami elvezette a vizet lefelé, a Kurca felé. Mélyebb kanálist csináltak, és az utcák mellett mély árkok voltak. Az ereket itt összegyűjtötték és kifolyatták a Kurcába (Bartha-Páhi 1980).

A Kisérben egyszerű és szegény emberek laktak, kubikosok, akiknek a családja élt itthon, ők pedig kubikmunkára mentek. Kisiparosok, kiskereskedők és kisgazdák is éltek itt. A kisgazdák 20-30 kataszteri hold földdel és egy tanyával rendelkeztek. A régi rend szerint az öregek éltek a városi lakásban, s ők nevelték az unokákat, mert a gyerekek az iskolába általában a városból jártak; a fiatalok pedig kint laktak a tanyán. Egy kisgazda társadalmi réteg is élt a Kisérben. A nagy társadalmi mozgással, mely elsősorban 1945 és 1950 között zajlott le, sokan elvesztették az egzisztenciájukat: a kiskereskedők, a kisiparosok arra kényszerültek, hogy gyárvárosokba költözzenek, s helyükre szegény emberek kerültek. Manapság teljesen vegyes a Kisér lakossága, mind az emberek foglalkozását és anyagi helyzetét illetően, mind pedig vallási értelemben. Régen sok egyforma kis parasztház volt: az utcára két kisablakkal néző alacsony épületek. Ma már megváltozott a városkép, több új ház épült. A polgári házak nagy részét is felváltották a magas, kétszintes épületek.

A Kiséri Napok rendezvénysorozata igyekezett a városrész egységét és közösségét erősíteni, melyre büszkék voltak az ott lakók. Kiséri kutatásom során az interjúk és a megfigyelések alapján elmondhatom, hogy van "Kisér-tudat". Az ott születettek "igazi kisérinek" vallották magukat. Tapasztalataim alapján a később beköltözőket is szívesen fogadta és fogadja ma is a városrész, hiszen egy barátságos, csendes és nyugodt lakóközösség tárult fel előttem. A helyiek szerint a Kisér kitüntetett pontjai az óvodák, a templom, az orvosi rendelő, a patika és a Farkas Antal utca, mint egyfajta fő utca. Ez az ún. „kiséri központ”, ahol a Kiséri Napok nevű városrészi rendezvényt rendezték. A résztvevőktől szerzett adataim vizsgálata során azt tapasztaltam, hogy elsősorban az idősebbek és a kisgyermekes családok vettek részt a rendezvényen. A fiatalok a 2000-es évek végétől már nem érezték magukénak az eseményt. Ez köszönhető egyfelől az országos hírű fellépők elmaradásának, másrészt a központban található egyéb szórakozási lehetőségeknek is.

A kiséri fesztivál időhasználata nagyon vegyesen alakult. A kezdeti egyhetes időtartam egyre zsugorodott, míg 2011-ben már csak kétnapos volt a programsorozat, majd 2012-ben ismét egy héten át várták a programok az érdeklődőket. Egy adott éven belül a dátum is gyakran változott – a szervező elmondása szerint – az időjárás és a szervezési nehézségek okán. Tartottak Kiséri Napokat májustól kezdődően októberrel bezárólag. 2013 májusában igaz egyhetes, azonban szegényebb és intézményekhez

kötöttebb programokkal várták a lakosokat, 2014-ben pedig már nem rendezték meg a fesztivált.

A rendezők törekvése volt, hogy az egész város figyelmét felkeltsék és egyfajta városrészi egységbe és életmódba engedjenek betekintést a látogatóknak. A kiséri városrész múltjának megismertetésével a szervezők szerettek volna a valahova tartozás élményével szolgálni az arra fogékony lakosok számára. A történelem és a kulturális javak ismerete a műveltség része, emiatt tartom fontosnak kiemelni e rendezvény értékmegőrző és hagyományörző/átadó funkcióját.

A fesztivál egyik alapgondolata az egykori kiséri sólerakodóhely emlékének megőrzéséből ered. Az 1330-as években a Lőrincz utca helyén pakolták le a sószállítmányokat. A falu neve Sajt (Saath) volt, amely régen sót jelentett. Valószínű, a Kontra-tó partján, a Bánomhát mellett épült fel. Az I. Sófesztivál ötlete tehát ebből a helytörténeti tényből eredeztethető. „Kedvenc sótartóink” címmel nyílt időszaki kiállítás a központban elhelyezkedő Helyőrségi Klubban (Ady Endre utca). A kiállítás mellett sós sütemények készítésével és aszfalt-rajzversennyel is felhívták erre a tényre az emberek figyelmét. E két alapgondolat mellett egy harmadik, a város utcákra osztásának évfordulója is megihlette a szervezőket. Az 1730-as években még csak házsámok voltak, majd 1895-ben kezdtek utcákra osztani a városrészeket. A ma is érvényben lévő utcaelnevezések többsége 1906-07-es eredetű. A százéves utcákra emlékezve megrendezték az utcák vetélkedőjét, mely nagy sikert aratott. A sóból készült díszlet mögött az előző évekhez hasonló, minden korosztálynak szóló színes programokat láthattak az érdeklődők.

A főszervező elmondása szerint városrészi rendezvényként a Kiséri Napok, korai indulása és gyors felívelése miatt csodálatot és irigységet egyaránt kiváltott a városban. Iskolát is teremtett a később kinövő városi nagyrendezvények számára, ezért sosem lett összárosi érdek a megszervezése. Az önkormányzat évről évre kevesebb támogatást nyújtott, a 2010-es évekre ennek a mértéke nagyon jelképes lett. A szervező egyesület mindig saját erőből készített pályázatokat, keresett támogatókat - ezzel magyarázható a sokrétűség és a csúszkáló dátumok. A szorító körülmények miatt változott a rendezvény jellege, s ha lehet, az eddigi mondanivalója egyre inkább hangsúlyosabbá vált, mi szerint a helyieknek össze kell tartani, közösen megőrizni és átadni az utókornak a néprajzi és helytörténeti értékeket.

A Kiséri Napok szervezői nyíltan fejlesztették a városrészi identitástudatát. Egy-egy szimbólum használata összekötötte a használót a közösségével, a társadalmával és a kultúrája egészével, a múlttal és a jövővel.

A rendezvény logóját Berkecz István helyi festőművész, grafikus, marketing szakember készítette. Teljesen szabad kezet kapott a fesztivál szervezőitől, s nagyon találóan megfogta a lényegét. A logón látható régi

mezővárosi jelleget hordozó „parasztház” az utóbbi évekig az Árpád utcában állt, jellegzetes városrészi épület volt. A ház nádtető, mely a folyók (Kurca, Kis Ér, Tisza) közelségére, illetve a halászatra utal. Szintén ezt erősíti a kép jobb oldalán található nádszál is. A ház felett fekete madarak (rigók) szállnak a napsütésben. A logón megelevenedik a Kisér múltja, a dél-alföldi kis települések egykori hangulata. A logó az ünnep újjáélesztése után a harmadik rendezvényre (1999) készült el.

2010-ben a fő attrakció a talicskadíszítés és a kakasszépségszereplés volt. A Kisér legszebb kakasának megkeresésével a honi háziállattartás hanyatló helyzetére akarták felhívni a figyelmet és egyúttal ösztönözni mindenkit, hogy tartson haszonállatot, amennyiben ezt a környezete lehetővé teszi. A másik verseny az alföldi városok kialakulására hívta fel a szentesiek figyelmét. A kubikosok fáradságos munkája a folyószabályozásoknál, vasútépítésnél volt meghatározó. Róluk emlékeztek meg talicskáik díszítésével a résztvevők és a talicska kiállítás megtekintői. A kubikos talicskák két csoportban sorakoztak fel: láthattuk a hagyományos, eredeti kubikos munkaeszközöket korabeli szerszámokkal, és a mai kor talicskáit modern, egyéni ötlet szerint virággal, természettel feldíszítve. A talicska díszítésének folyamatát remek családi, közösségi programnak vélték a rendezők, akiknek ezzel a városrészi egyedi módon való bemutatása is a célja volt.

Egy látványos módja a helyi szimbólumalkotásnak és megerősítésnek a szobrok és az emlékművek állítása. Ezek mutatják azokat az értékeket, melyek fontosak voltak az egykori és a mostani lakosok számára is. Emlékművek több célból jöhetnek létre: kiemelkedő nemzeti hősökre való emlékezésképp, nemzeti politikusok iránti tiszteletből, írók, háborús hősök megbecsüléséből. A szentesi Kiséren belül a Bánomhátú Temetőben álló Szent Vendel szobrot lehet kiemelni, s egy háborús hősi emlékü szintén itt található. Az épített örökség szempontjából szintén fontos még az egykori Piti malom; Csúcs Ferenc szobrászművész és Óze Lajos színész szülőháza; valamint a Kisér „főutcáján” a Farkas Antal utcán álló kút. A városi kultúrán alapuló folklór megtestesítői ezek. A folklór, a folklorizmus a nemzeti identitás megalkotásának alapja, melyek mögött állhatnak helyi összefogó szervezetek is.

A 2007-es Kiséri Napok üzenete az volt, hogy fontos és hasznos tudni azokról az értékekről, amelyek mellett minden nap elmegy a helyi ember. Ezért is indult az esemény a temetőben található Szent Vendel szobornál, melyet az alsópárti és a kiséri hívek emeltek 1867-ben. Elsőként a határban állt, majd 1883-ban áthelyezték a mostani helyére. A szobor alkotója nem ismert, de ez a legrégebbi kiséri műalkotás, amely fennmaradt. Szintén megemlékeztek a jelenlévők a Lakos József Baráti Társaság által emelt Huszár Emlékhelynél az 1944. október 8-án elesett szentesi huszárokról. Az emlékhely szintén a 150 éves temetőben található, s dombja köré 1867-ben temetkeztek először.

A fesztiválok fontos alkalmak lehetnek a politikai hatalom manifesztálódásának, ahol demonstrálják a kapcsolatot a hatóságok és a résztvevők között. A rendezvényeken létrejövő információcsere egy fajtája lehet a különböző nemzetek meghívása, közreműködése. A Mosolygósabb Régióért Egyesület 2002-től törekedett a nemzetközi kapcsolatok keresésére és építésére más egyesületekkel. Meghívták a Kiséri Napokra a romániai Bihar megyei magyarokat illetve az újszentesi testvérvárosunkban élőket. 2001-ben az ő tiszteletükre egy emlékfát és táblát is felállítottak a Kiséri Napok helyszínén, a Farkas Antal és a Nagyörvény utca találkozásánál. A szervező elmondása szerint azért nem folytatódott az egy-két évet megélt kezdeményezés, mert a határon túli magyarok részéről nem volt politikai érdek a részvétel, a szervezői oldalról pedig hiányzott az anyagi forrás ahhoz, hogy rendszeresen ápolni tudják a kapcsolatot.

A fesztiválok művészi átszervezései a mindennapi élet struktúráinak és formáinak. Újraalkotnak és kiemelnek kapcsolatokat – melyek a hétköznapiakban elfelejtődtek – hogy egy különálló világot hozzanak létre annak saját szabályaival és személyes elvárásaival, melybe bevonják a hivatalos és nem hivatalos intézményeket is. Annak ellenére, hogy a rendezvények a jelenben zajlanak, mégis egy különleges, kitüntetett időben játszódnak le, mely egy folytonos kollektív törekvés, ahol a múltra való emlékezés jelenbeli megnyilvánulásai jövőbeli elvárásokat is megfogalmazhatnak. Az emberek gyakran azonosítják a fesztiválokat a fokozott ital- és ételfogyasztáson túl a boldogsággal, a szabadsággal és az ünneplés szükségességével. Az ilyen rendezvények aktív részvételt igényelnek a szimbólumok átéléséhez, ugyanis ilyenkor az egyes csoportok tulajdonképpen saját magukat ünneplik. A fesztiválok és különleges események úgy erősítik meg a társadalmi és kulturális identitást, hogy egységet és bizalmat kínálnak a résztvevő közösség minden tagjának (Nyíri 1975: 138–152). Épp emiatt kap nagy szerepet a hagyomány, mely a régi és az új összekapcsolása egy folytatódó, véget nem érő kreatív folyamat.

A kisebb lokális közösségeknek szükségük van az összetartozás érzésére, s ezt igyekeznek erősíteni különböző rendezvényekkel: a legfontosabb ünnepekké váltak a falunapok és a városi, városrészi fesztiválok. A zenei, a folklór, a sport és a gasztronómiai ünnepek a mai napig szinte az összes magyarországi településen jelen vannak (Csapó-Füred-Sári 2008: 50).

Dolgozatomban a fesztiválkutatás témakörén belül eddig a Kiséri Napok történeti és modern aspektusaival foglalkoztam. Az ünnepekhez hozzátartozik a rítus, a hagyomány, az idő-, és térhasználat, a kapcsolatok a résztvevők és megfigyelők között, valamint a fesztivál előkészítési és kivitelezési munkálatainak megfigyelése. A fesztiválok időt és helyet biztosítanak arra, hogy a résztvevők reflektáljanak az őket körülvevő világra, vagy épp kiszakadjanak abból és kifejezzék közösséghez tartozásukat vagy éppen különállásukat. A határok lazasága az emberek saját életének

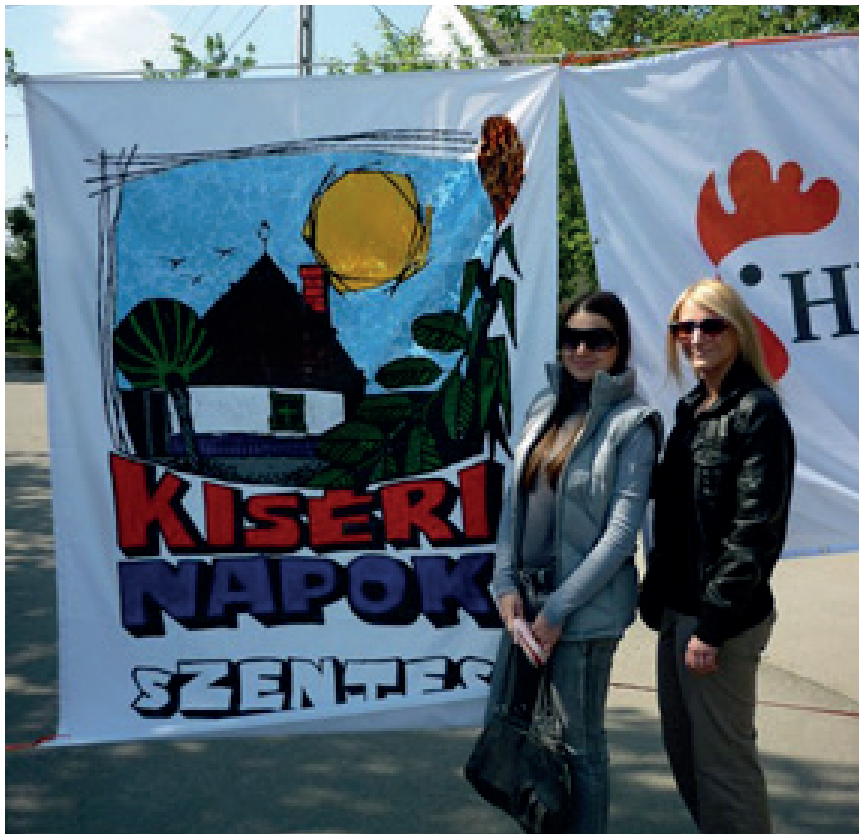
tükre lehet, s a folyamatos változáshoz való igény kifejeződése. A fesztiválok fontos eseményei az évnak, melyeken a helyi közösség felmutathatja a státuszát és hovatartozását a városon belül. Többféle jelentést hordoznak, melyek egyfelől ünneplik a normálistól eltérőt, másrészt viszont kiemelik a helyi értékeket. Egy egyedi témára fókuszálva az ünnepek a saját helyszínüket emelik ki – ez lehet a környék, vagy a város is. A már meglévő kötelek erősítése mellett a rendezvények arra szolgálnak, hogy életre keltsék a közös múltat, üzenetet közvetítsenek a közösség és az azt körülvevő világ számára, hogy kijelöljék az adott csoport határait. A Kiséri Napok megszűnése nem jelenti a városrész kulturális és közösségi igényeinek elhalását, csupán más formákban való túl- és továbbélését.

IRODALOM

- Barta, László – Páhi, Ferenc (1980): Szentés utca nevei. Csongrád Megyei Könyv-tá-ri Füzetek 12. Szeged: Somogyi-könyvár.
- Csapó, Katalin – Füreder, Balázs – Sári, Zsolt (2008): Reneszánsz ételek – Ételek reneszánsza. Budapest: HVG Press Kft.
- Nyíri, Tamás (1975): Homo festivus. In: Szennay András (szerk.): Régi és új a liturgia világából. Budapest: Szent István Társulat. 138 – 152. p.
- Zsíros, Katalin (1990): Szentés földrajzi nevei. Szentés: Szentés Város Tanácsa VB.

ONLINE FORRASOK

- Harmincöt éve épült az iskola (é.n.). In: Szentési Élet. Elérhető: http://www.szentesinfo.hu/szentesielet/2005/39_0930/07.htm Letöltés időpontja: 2017.03.17.
- Telephelyeink (é.n.). In: Szentés Város Gondozási Központja. Elérhető: <http://www.gondozasikozpontoszentes.hu/telephelyeink.html> Letöltés időpontja: 2017.03.17.
- Erdélyi, Erzsébet: Utcanévadási szokások az Alföldön a XIX. század közepén. In: Barangolás Szentés kincsei között. Elérhető: <http://www.szenteskincsei.gportal.hu/gindex.php?pg=35351413&nid=6360534> Letöltés időpontja: 2017.03.17.
- Szentési Élet. In: E-Könyvtár Szentés Digitális Helytörténeti Gyűjtemény. Elérhető: <http://host-179-1.opticon.hu/jadox/portal/displayImage.psm?offset=1&docID=36483&limit=10> Letöltés időpontja: 2017.03.17.

1. kép: Kiséri Napok, Szentes, 2013. Pintér Zsófia felvétele.

2. kép: Talicskaszépségverseny, Kiséri Napok, Szentes, 2011. Városi Visszhang felvétele.

The Kiséri Napok Festival from the Aspect of Local Heritage

Zsófia Pintér

Feasts and celebrations are rare, short termed opportunities. They bring the past, the present and the future together. The celebrations break the linearity of time: history and here and now are presented at the same time. Quantitative and qualitative abundance is specific - wealth, good mood, wide norms and limits are typical at a time of a festival. How do festivals look like? Do they have continuity with the past? How their timing methods look like? How important is the time for the participants and for the organizers? Why do festivals appear? Why are they famous and fully visited?

The aim of my research is to present the lifetime of an 'invented tradition' in an exact area (Kisér, Szentes, Hungary). I examine the historic and social historic role of the festivals. I analyse the events from personal, individual points of views and from communal, public aspects as well. As a researcher I want to know what the meaning of the festival is. Why is it special? How structured the time and the space is? What is the role of the community? Who are the organizers and the participants? Why? Does the festival give identity to the people? What are the symbols of the festival?

I would say that the festivals give time and space for the participants to react to the world that surrounds them. They can get away or rather show their interests in creating groups and communities. Festivals can strengthen the connections that already exists. They help to relive the past and transmit a message between the audience and the society.